

На сьогоднішній день системи організації інклюзивної освіти для дітей з особливими потребами в Україні як і раніше не існує. Експерти прийшли до висновку, що за відсутності такої системи, тільки обов'язкова дошкільна підготовка в т.ч. дітей з синдромом аутизму може стати запорукою успішного розвитку шкільної інклюзії. «Школ и будуть готові розвивати інклюзивні класи, якщо діти будуть йти до них соціалізовані та підготовлені. Тому роль дошкільних установ, роль батьків, які несуть повну відповідальність за роботу з дитиною - величезна. Ця робота є ключовим фактором у долі малюка. Від цього залежить, чи буде він навчатися в інтернаті або вдома або отримає шанс навчитися жити в цьому світі і стати повноцінним членом суспільства », - говорить директор Фонду допомоги дітям з синдромом аутизму « Дитина з майбутнім »Лариса Рибченко.

Щоб отримати можливість навчатися в інклюзивних класах в школі, аутисту необхідно навчання в спеціалізованому навчальному закладі. «Існує думка, що аутисти можуть ходити у звичайний дитсадок. Але це не так. Якщо в групі 30 дітей, то хто з аутистами буде проводити спеціальні заняття, хто буде здійснювати корекцію? Важко навіть встежити, щоб дитина не полізла у вікно або когось не штовхнула», - говорить член правління Фонду « Дитина з майбутнім »Інна Сергієнко. Для того, щоб нормалізувати стан аутиста, йому потрібні індивідуальні заняття, не менше 20-30 годин на тиждень. В умовах звичайної групи в дитячому саду це просто нереально, зазначають експерти.

Якщо ж з дитиною правильно займатися з самого раннього віку, комбінувати групові та індивідуальні заняття, то до шкільного віку він цілком буде готовий до навчання в інклюзивних класах. «З моменту виходу постанови Кабінету Міністрів про порядок організації інклюзивного навчання у загальноосвітніх навчальних закладах пройшло вже майже півроку, але шкіл, які захотіли б ввести інклюзивні класи, більше не стало», - зазначає директор київської загальноосвітньої школи № 231 Ігор Маматказін. Ця школа з 2009 року практикує інклюзивний клас, проте розвивати цей напрям на сьогодні школа не має можливості, тому що незважаючи на велику кількість бажаючих, підготовлених до шкільного навчання дітей - одиниці.

На сьогоднішній день системи організації інклюзивної освіти для дітей з особливими потребами в Україні як і раніше не існує. Експерти прийшли до висновку, що за відсутності такої системи, тільки обов'язкова дошкільна підготовка в т.ч. дітей з синдромом аутизму може стати запорукою успішного розвитку шкільної інклюзії.

«Школи будуть готові розвивати інклюзивні класи, якщо діти будуть йти до них соціалізовані та підготовлені. Тому роль дошкільних установ, роль батьків, які несуть повну відповідальність за роботу з дитиною - величезна. Ця робота є ключовим фактором у долі малюка. Від цього залежить, чи буде він навчатися в інтернаті або вдома або отримає шанс навчитися жити в цьому світі і стати повноцінним членом суспільства », - говорить директор Фонду допомоги дітям з синдромом аутизму « Дитина з майбутнім »Лариса Рибченко.

Щоб отримати можливість навчатися в інклюзивних класах в школі, аутисту необхідно навчання в спеціалізованому навчальному закладі. «Існує думка, що аутисти можуть ходити у звичайний дитсадок. Але це не так. Якщо в групі 30 дітей, то хто з аутистами буде проводити спеціальні заняття, хто буде здійснювати корекцію? Важко навіть встежити, щоб дитина не полізла у вікно або когось не штовхнула», - говорить член правління Фонду «Дитина з майбутнім» Інна Сергієнко. Для того, щоб нормалізувати стан аутиста, йому потрібні індивідуальні заняття, не менше 20-30 годин на тиждень. В умовах звичайної групи в дитячому саду це просто нереально, зазначають експерти. Якщо ж з дитиною правильно займатися з самого раннього віку, комбінувати групові та індивідуальні заняття, то до шкільного віку він цілком буде готовий до навчання в інклюзивних класах. «З моменту виходу постанови Кабінету Міністрів про порядок організації інклюзивного навчання у загальноосвітніх навчальних закладах пройшло вже майже півроку, але шкіл, які захотіли б ввести інклюзивні класи, більше не стало», - зазначає директор київської загальноосвітньої школи № 231 Ігор Маматказін. Ця школа з 2009 року практикує інклюзивний клас, проте розвивати цей напрям на сьогодні школа не має можливості, тому що незважаючи на велику кількість бажаючих, підготовлених до шкільного навчання дітей - одиниці.